

КОНСУЛЬТАЦІЯ ДЛЯ БАТЬКІВ

«Про культуру поведінки. Культура поведінки дитини в сім'ї»

Поняття «культура поведінки дошкільника» можна визначити як сукупність стійких форм повсякденної поведінки у побуті, у спілкуванні, у різних видах діяльності.

У змісті культури поведінки дошкільнят можна умовно виділити такі компоненти: культура діяльності, культура спілкування, культурно-гігієнічні навички та звички.

Культура діяльності проявляється у поведінці дитини на заняттях, в іграх, під час виконання трудових доручень.

Формувати в дитини культуру діяльності - значить виховувати в неї вміння утримувати в порядку місце, де вона працює, займається, грає; звичку доводити до кінця розпочату справу, дбайливо ставитися до іграшок, речей, книг, виявляти інтерес до виконуваної роботи, розуміння її мети та суспільного змісту; прояв волевих зусиль у досягненні необхідного результату.

Не лише педагог у дошкільному закладі, а й батьки мають керувати діяльністю дітей удома.

Якщо дитина не слухається, порушує встановлену дисципліну, то не потрібно лаяти її або карати. Дитині слід допомогти зосередитися на розпочатій роботі, подолати труднощі, що виникли. Найкращим способом у таких випадках буде допомога в організації тієї чи іншої діяльності, поради, що дозволяють досягти результату, особистий приклад батьків.

Культура спілкування передбачає виконання дитиною норм та правил спілкування з дорослими та однолітками, заснованих на повазі та доброзичливості, використанням відповідного словникового запасу та форм спілкування, а також ввічлива поведінка у громадських місцях, побуті.

Культура спілкування обов'язково передбачає культуру мови. Це наявність у дошкільника достатнього запасу слів, уміння говорити лаконічно, зберігаючи спокійний тон.

Важливу роль тут відіграють батьки. Батьки мають насамперед підтримувати культуру спілкування вдома не лише з дітьми, а й між собою. Тому що діти, слухаючи промову батьків, намагаються використати її, не розуміючи хороші це слова чи ні.

Можна встановити правила культури спілкування: «користуйся словами ввічливого звернення: дякую, спасибі, прошу, будь ласка, на здоров'я, вибачте, доброго ранку, доброго дня, добраніч, доброї ночі, здрастуйте, смачного, будьте здорові, на все добре, до побачення.»

Культурно-гігієнічні навички - важлива складова культури поведінки. Необхідність охайності, утримання в чистоті обличчя, рук, тіла, зачіски, одягу, взуття продиктована не лише вимогами гігієни, а й нормами людських стосунків.

Культуру їжі часто належать до гігієнічних навичок. Вона має і етичний аспект - адже поведінка за столом ґрунтується на повазі до тих, хто сидить поруч, а також до тих, хто приготував їжу.

З дошкільного віку діти мають засвоїти певні правила:

- не можна класти лікті на стіл під час їжі;
- їсти треба з закритим ротом, не поспішаючи, ретельно пережовуючи їжу, дбайливо ставитися до хліба та інших продуктів;
- правильно користуватися столовими приладами.

Треба пам'ятати, що дитина ще не знає правил, тому їй необхідно докладно і не раз пояснити. Потім, звичайно, враховуючи, що маленька дитина дуже емоційна, формуватиме у неї позитивне ставлення до правил. Це можна зробити за допомогою розмов про правила, читання маленьких оповідань, де герої поведуться неправильно, та обговоренням прочитаного.

Ну і, звичайно, найголовніше, самим дорослим поводитися правильно. Тоді дитина, наслідуючи дорослого у всьому, наслідуватиме її і в правильній поведінці.